

Rudne parageneze ležišta bakra

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 6 | Nivo: Rudarsko - geoloski fakultet

GEOHEMIJSKE KARAKTERISTIKE, CIKLUS I DISTRIBUCIJA BAKRA

Bakar se u prirodi nalazi u dva valentna stanja, kao i u samorodnom stanju. U početnim fazama diferencijacije magme bakar ne ulazi u sastav silikatnih minerala već gradi povišene, ekonomski interesantne koncentracije u grupi ležišta likvidnih segregate. U njima se koncentriše zajedno sa gvožnjem, niklom i drugim elementima. Jednim delom, baker pokazuje težnju vezivanja za grupu karbonatitskih, zatim prelaznih pegmatitsko- hidrotermalnih, grajzenskih i drugih ležišta mineralnih sirovina, da bi njihove najznačajnije koncentracije bile vezane za hidroermalni stadijum obrazovanja orudnjenja. U svim pomenutim slučajevima baker gradi povišene koncentracije uglavnom sa halkofilnim elementima Periodnog sistema.

U prirodi su poznati različiti oblici prenosa bakra hidroermalnim rastvorima. Koji ce od njih biti dominantan, zavisi od veceg broja različitih faktora- pritiska, temperature,sastava hidroermalnih fluida,geohemijskih karakteristika geološke sredine u kojoj se prenos vrši i sl. Među najznačajnijim oblicima prenosa bakra hidroermalnim rastvorima su kompleksna jedinjenja ove komponente sa sumporom ili hlorom. Međutim, sva ona nisu od istih značaja,budući da pojedina od njih zahtevaju posebne fizičko- hemijske uslove. Da bi se formirala ekonomski značajna ležišta bakra, potrebne su njegove relativno visoke koncentracije u hidroermalnim rastvorima ili velika količina fluida(Barnes, Czamanske, 1967). Sa druge strane, na osnovu izučavanja gasno- tečnih inkluzija iz brojnih ležišta bakra hidroermalnog tipa, zaključeno je da se baker prenosi hidroermalnim rastvorima složenog sastava u kojima postoje povišene koncentracije hlorida alkalijsa.

MINERALI I RUDE BAKRA

U prirodi je poznato preko 170 različitih minerala bakra;međutim, najčešći su minerali iz grupe sulfide iz kojih potiče više od 80 % ukupne svetske proizvodnje ovog elementa. Oksidi bakra se u prirodi retko sreću, a samorodni bakar još ređe. U prirodi su poznati i silikati bakra, naročito u zoni hipergeneze. Zahvaljujući činjenici da gradi puno različitih genetskih tipova ležišta sa brojnim mineralima iz grupe oksida, sulfide i drugih, u prirodi su poznati i različiti tipovi ruda bakra. Među njima su najznačajnije: - pirotinske rude, - piritske rude(bakronosni piriti), - sfaleritsko galenitske rude, - kvarcno halkopiritske rude, - halkopiritsko molibdenitske rude, - skarnovske rude, - bornitsko titanomagnetske rude, - halkozinske rude, - rude samorodnog bakra.

Srednji sadržaj bakra u ležištima je oko 0.5 % tež. %. Sadržaj bakra u rudi neophodan za rentabilnu eksploataciju je najčešće 1 %, međutim eksploatišu se i mnogo velika ležišta sa znatno nižim sadržajima bakra (0.5 % i niže). Srednji faktor koncentracije bakra je 550.

LEŽIŠTA BAKRA

Bakar pokazuje sposobnost koncentrisanja u različitim geološkim sredinama u kojima gradi brojna ležišta sa velikim količinama rude. Može se smatrati jednim od najrasprostranjenijih elemenata periodnog sistema. Najveća svetska ležišta bakra nalaze se u: Zairu, Zambiji, Zimbabweu, SAD, Čileu i Peruu.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com